

Spiningisto kliedesys

Parašė Kęstas

Ketvirtadienis, 06 Kovas 2008 19:44 - Atnaujinta Ketvirtadienis, 06 Kovas 2008 19:50

Dar rytas. Dar tamsu. Žadintuvas dar neskambėjo.

Naktį miegu neramiai. Gal eilinį kartą perdegu ir jaudulys ima viršų. Ne pirmas kartas, atrodo. Kavos kartėlis atmerkia akis. Viskas stoja i savo vietas.

Rytas. Šnerves degina ryto vėsa ir gaiva. Einu tuščiomis miesto gatvėmis, saulė šykštėdama savo šiltų pirštukų, tingiai žiovauja debesų pataluose. Upė - įrėmintą betono, akmenų luitais ir sušaudyta plieniniais vinimis. Apkamšyta krumais, kur ne kur matos išlindęs medžio skenduolis, kaip šonkaulis, styrantis iš suniokoto kūno, pasismaugusio spygliuotoj vieloj. Gamta. Ji gali daugiau nei žmogus. Atrodo kad tik kol kas...

Iš deklų išsiimu spiningą. Jis, rankos, ritė, valas ir keistai šaltu plieno raudoniui atsiduodantis lapelis artėja į vienybės susilieįimo paslaptį. Pirmi metimai. Nedrašu. Dar ir dar kartą. Kai nejučia nusižiovauju, ir pradedu girdėti rytinių paukštukų pasiūbavimus, pirštais nubėga lengvas elektrošokas. Trumpas. Smegenų impulsai vėluoja. Gal nenorėdami griauti upės, žolės, medžio, vandens iki tobulybės privestos sąjungos. Gal dar ne laikas.

Beliėka tik apžiūrėti sukūrę, paėjęti kelis žingsnius ir stebėti, kaip maloniai rankoje išlinksta "Berkley Lightning", kaip žiedai ištiesia plonytę giją, kuri gula lengvai ir tyliai, ir išgirsti saldu čiok!! Ritė užgroja guolių vargonais. Lankelis guldo vijas vieną po kitos, vienas ant kitų. Sukrė panyra vėl. Čia sekiau. Tarsi tuo netikėdamos smegenys vel tinkamai nesureaguoja. Pirštai pastyra nuo staigaus geidulingo virpulio. Taip. Kažkada būčiau pasakęs - ešerys, jo stilius. Tikrai. Šiandien to sakyti nesinori. Lai upė šiandien užduoda daugiau klausimų.

Nejučia atsisėdu. Šliuzais bėgančio vandens gyvastis, baržos, iš kaminuko rūkstantis dūmas atneša šilumos, kavos ir viskio geidulį. Tenka sujaukti vienybės susilieįimo paslaptį. Ritė, sukrės atgula dėžutėse. Apžiūriu spiningą. Rankena dar slepia skaidrus, vakuuminis polietileno nekaltybės apvalkalas. Išspaudžiu šypsėnelę. Taip. Dar ne laikas. Tradicija.

Gonzo

2005 01 17, kažkur senojoje Anglijoje